

۶۱. خداوند در بارهٔ ایام آخر چه پیشگوئی میکند؟

اورشلیم بتصرف رومیان افتاد و برای قرن‌ها بعد از آن ملت‌های گوناگون بر آنجا حکومت کردند. بعد از رومیان، یکی پس از دیگری، اعراب و ترک‌ها و ملت‌های مختلف اروپائی شهر را متصرف شدند. امروز هم اگر چه یهودیان اسرائیل در آنجا حکمرانی میکنند عداوت و دشمنی با غیر یهودیان روزافزون است.

از کتابی که نبوت‌های بسیاری در بارهٔ آینده صحبت میکنند چه میتوان گفت؟ وقایعی که در زمان گفتنشان هیچ امکان وقوع پیوستنشان نبود و خارج از خیال بزرگان دنیا بود انبیاء با جسارت پیشگوئی کردند. هر کدام از آن پیشگوئی‌ها بطور دقیق مطابق گفتهٔ انبیاء انجام شد. تاریخ حرف‌های الهام گرفته از پروردگار قابل اطمینان هستند. در مورد چنین کتابی چه میتوان گفت؟

در ضمن تاریخ بشری، رشد و نمو ممالک را به قدرت و توانائی اشخاص خاکی تعلق دادند، ولی باید دانست که پیشرفت و بزرگی و انهدام آنها به دست بشر نبوده بلکه تحت کنترل پروردگار بوده است. کلام خدا پرده را بیک طرف میکشد و ورای آنها، پشت پرده، و در فعل و انفعال ممالک میل و نقشهٔ خداوند بطور قاطعی انجام میگیرند و متوجه میشویم که همه در دست خداست..

آگاهست. او میداند یک ساعت

بعد، یک روز بعد یا یکسال بعد یا هزار سال بعد کجا خواهیم بود. از تمام وقایعی

آگاهست. وی میداند آئینهٔ آلمان،

کوبا، ویتنام، فلسطین، روسیه، فرانسه، انگلستان، ایران، یا هندوستان چه خواهد بود. چیزی در دنیا اتفاق نمیافتد که خدا از آن بی اطلاع باشد! یکی از اسرار خداوند آن است که چطور او از چیزهای نادیده با اطلاع است.

دانیال نبی ظهور چهار کشور بابل، ایران، یونان، و روم را پیشگویی نمود. بقیه نبوتش در باب دوم کتابش ذکر شده. بخت النصر خوابی از مجسمه ای دید که سر طلا، سینه نقره، کمر مس و پاهای آهن داشت. سر طلا از بابل، سینه نقره از ایران، کمر برنج از یونان و پاهای آهنین از روم صحبت میکردند. پادشاه در همان رویا این قسمت را دید و دانیال آن را برایش تفسیر کرد: «پاهایش قسمتی از آهن و قسمتی از گل بود. در همان حالی که به آن خیره شده بودید. سنگی بدون دخالت دست انسان از کوه جدا شد و به پاهای آهنی و گلی آن مجسمه اصابت کرد و آنها را خرد نمود. سپس مجسمه، که از طلا و نقره و مس و گل و آهن بود، فرو ریخت و به شکل ذرات ریز در آمد و باد آنها را مانند کاه پراکنده کرد، بطوری که اثری از آن باقی نماند. اما سنگی که آن مجسمه را خرد کرده بود کوه بزرگی شد و تمام دنیا را در بر گرفت.» (دانیال ۲: ۳۱-۳۵)

در این تفسیر، دانیال آینده امپراطوری روم را بیان میکرد. دو پای مجسمه دارای ده انگشت بودند. این به معنی تقسیم شدن امپراطوری روم به ده کشور تأکید کردیم که آن ده کشور تا آخر دنیا متحد نخواهند ماند. ولی آن سنگی که از آسمان به پاهای مجسمه افتاد، آنها را چون کاه که از باد

پراکنده میشود نابود خواهد کرد. این گفتار آخرت دنیا و برقرار ساختن حکومت ابدی الهی را پیشگوئی میکند.

حال سوآلی پیش میآید: آن سنگ چه موقعی برپا خواهد شد؟ یا به عبارت دیگر، آخرت دنیا کی انجام میگیرد و ملکوت ابدی خدا کی برپا میشود؟ شاگردان مسیح همان سوآل را از او پرسیدند. وی گفت: «در آسمان اتفاقات عجیبی خواهد افتاد و در خورشید و ماه و ستارگان، علائم شومی دیده خواهد شد.» (لوقا ۲۱:۲۵). کتابهای تاریخی را بخوانید و خورشید در سال ۱۷۸۰ بطور عجیبی هنگام ظهر تاریک شد و آن شب ماه نور خود را نداد. ستارگان در سال ۱۸۳۳ مثل باران برای چند ساعت میریختند. اینها علاماتی بودند که آخر زمان نزدیک است.

علامتهای دیگری را که مسیح بیان کرد از این قبیل بودند: کثرت زلزله ها، قحطی ها، جنگهای بین المللی، فساد اخلاق، نافرمانی از والدین، ضعف اقتصاد، ازدیاد علم، تقلیدات دروغین در عالم دین، و بالاخره موعظه انجیل جاودانی در تمام عالم. از هر کدام نامبردگان میتوان یک کتابی نوشت ولی به اشاره مختصری به یکی دو نای آنها اکتفا میکنیم.

: در قرن اول میلادی ۱۵ زلزله شدید رخ دادند. تا قرن پانزدهم تغییرات زیادی در تعداد آنها نبوده است ولی در قرن نوزدهم یک مرتبه ۲۱۱۹ زلزله مخرب نقاط مختلف دنیا را بلرزه در آورده است. از قرن بیستم چه می توان گفت؟ اکنون هر سال بطور متوسط سی هزار زلزله اتفاق می افتد!

از قحطیها چه میشود گفت؟ اگر چه در بیشتر جاهای دنیا غذای فراوان پیدا میشود، متأسفانه خودخواهی و خود پرستی مردم بقدری زیاد شده که هر دقیقه ۱۸ طفل پنج ساله و کمتر و یا هر ساعت ۱۰۸۰ بچه در این دنیا از کمی غذا میمیرند!

برای فساد اخلاق و نافرمانی از والدین در تلویزیون و اخبار و روزنامه ها و مجلات معلوم میشود که اکثر خانواده ها مرام و کالات اخلاقی خود را از دست داده اند.

ازدیاد علم در پیدایش رادیو و تلویزیون، اتومبیل رانی بجای کاروانهای ۱۸ قرن گذشته، مسافرت به ماه، پیشرفت در علوم پزشکی همه علامتهائی است که آخر دنیا را نشان میدهند. مسیح فرمود: «سرانجام وقتی مژده انجیل به گوش همه مردم جهان رسید و همه از آن باخبر شدند، آنگاه دنیا به آخر خواهد رسید.» (متی ۱۴:۲۴). همین برنامه موعظه انجیل به تمام دنیا، مثل نمونه های فوق همه به یک وقت معینی اشاره میکنند: یعنی به آن روز داوری، روز حساب، روز قیامت مردگان و برپا کردن حکومت الهی که در آن هیچ نوع اختلاف یا دشمنی یا بدی یافت نخواهد شد. شنونده عزیز، آیا برای آن روز حاضرید؟ امروز فرصت دارید. انتخاب یا تصمیم با شماست.